

Прийом Л. І. БРЕЖНЄВИМ

Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв прийняв 28 серпня в Криму голову ради директорів американсько-радянської торговельної палати Д. Кендалла, який перебуває в Радянському Союзі на запрошення Міністерства зовнішньої торгівлі і Міністерства харчової промисловості СРСР.

У ході розмови було порушено деякі питання торговельно-економічних відносин між СРСР і США та ролі в цьому американсько-радянської торговельної палати, про створення якої було досягнуто домовленості під час зустрічі на найвищому рівні у США в червні цього року. Було підкреслено важливість діяльності палати для дальшого розширення торговельно-економічного співробітництва між двома країнами.

Розмова мала діловий, конструктивний характер. У розмові взяли участь заступник міністра зовнішньої торгівлі СРСР В. С. Алімов.

(ТАРС).

Рік видання XIV
№ 103 (1739)

ЧЕТВЕР, 30 серпня 1973 року

Ціна 2 коп.

В РАХУНОК УКРАЇНСЬКОГО МІЛЬЯРДА

З кожним днем все вагомішим стає внесок хліборобів Кіровоградщини в рахунок українського мільярда. Нині трудівники області відправили в засіки Батьківщини вже 1100 тисяч тонн хліба. Першими про виконання плану хлібоздачі рапортували трудівники Долинського, Онуфріївського, Петрівського та Світловодського районів, які на 106—118 відсотків виконали річні плани. Успішно виконують план продажу зерна державі хлібороби Знаменського і Компаніївського, Новгородківського і Олександрійського, Устимівського і Ульяновського районів.

На заготівельні пункти вже відправлено понад 9 тисяч тонн проса і гречки.

УДАРНА ВАХТА ОЛЕКСАНДРІЙЦІВ

Закінчується восьмий місяць третього, вирішального року п'ятирічки. Шодня на підприємствах міста Олександрії йде реєстрація надпланової продукції, економії часу і різноманітних матеріалів. Вагомий доробок в успішне завершення народногосподарських планів вносять комсомольці і молодь — юна робітниця зміна шахтарського краю.

В соціалістичному змаганні працівників промислових підприємств міста рівняння в ці дні йде на передовиків, тих, хто показує зразки комуністичної праці, запалює своїм прикладом товаришів поряд. До правофлангових змагання належить і кандидат в члени КПРС Любов Артюхова — швачка Олександрійської швейної фабрики. На її робочому календарі зараз йде середина березня наступного року.

Фото К. Константинова.

ДЕЛЕГАЦІЯ ЧІЛІЙСЬКОЇ МОЛОДІ В МОСКВІ

27 серпня в Москві у готелі «Юність» відбулась прес-конференція. На ній виступили члени чилійської делегації, яка брала участь у Х Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Берліні, а також представники будівельного загону радянської молоді, який повернувся з Чілі.

Керівники чилійської делегації палко подякували молодих посланців Країни Рад за їх ударну працю на будівництві залізничної вітки, яка зв'язала мідеплавильний комбінат «Енамі-Вентанас» із вузловою станцією і морським портом Вальпараїсо. У роботі комсомольського загону, заявила генеральний секретар ЦК організації Комуністичної молоді Чілі Гладіс Марін, дістали відображення та допомога і підтримка, яку подає радян-

ська молодь чилійському народові. Ми глибоко вдячні урядові і народові СРСР за дружбу та інтернаціональну допомогу.

Під час поїздки по Радянському Союзу, відзначили керівники чилійської делегації, ми наочно переконалися у братерських почуттях, яких сповнений радянський народ до народу Чілі. Ми розповімо у себе на батьківщині про мітинги солідарності, в яких брали участь, про зустрічі з радянською молоддю.

Члени ударного комсомольського загону розповіли про братерську дружбу і товариськість між чилійською і радянською молоддю, що виявилися в ході будівництва залізниць, про інтерес чилійських трудящих до Країни Рад.

(Кор. ТАРС).

I.—

Микола розраховувався із заводу будматеріалів з якимось змішаним почуттям задоволення і жалю. Хотілось набратись майстерності, вчитися далі, а нове місце роботи мало дати таку можливість. І в той же час спогади про комсомольське секретарювання на заводі, яке хоч і не залишало часу для навчання, викликало смуток. Бо, як би там не було, любив цю роботу і ставився до неї абияк не міг.

«Олександрійська» захопила його відразу кипучим життям перспективної шахти. Видобутки вугілля щороку зростали, колектив виконував плани, і роботи вистачало кожному. Микола влаштувався електрослюсарем.

Він із здивуванням помітив, що секретар комсомольської організації не поспішає дати йому доручення. Та й збори давно не збирались... «Мабуть, особливо повагою організація тут не користується...» — подумав хлопець. І дійсно, кілька секретарів, що змінились за короткий час, не змогли належно організувати комсомольську роботу. Тільки-но закінчувалась зміна, як молоді шахтарі поспішали одразу додому, і ніяке оголошення про комсомольські збори, ніякі умовляння секретаря не могли зупинити гамірливого їх потоку. Внески здавались теж вряди-годи.

II.—

...У кабінеті секретаря парторганізації шахти пролунав телефонний дзвінок. Володимир Олександрович взяв трубку:

— Кудрявцев слухає. А, міськком комсомолу... Рекомендуйте Кравченка? Та знаю, що хороший хлопець... Тут не просто хороший потрібен. Організатора б нам справжнього... Добре, запропонуємо зборам, побачимо, що далі буде.

Після другої спроби: після того, як керівники дільниці оповістили про явку комсомольців, після того, як «померки» членів ВЛКСМ замкнули в «ламповій», — звітно-виборні збори відбулись. Микола дивився на стомлених хлопців і хоч тріумфу не чекав, але те, як байдуже проголосували за його кандидатуру, образило. Адже йому виявили довіру у справі колективній, відповідальній...

Микола вивчав документацію організації і тільки головою хитав. Ось Шаботенко більше півроку внески не платить, Стеценко теж. Та й у інших борги чимало.

Зустрілася якась з одним. — Слухай, хлопче, хто за тебе внески платитиме, — запитав. Той байдуже знизав плечима.

— То навіщо, скажи, заяву писав, щоб у комсомол прийняти, коли Статуту не виконуєш?

— Обійш... — почув у відповідь.

Микола картая сумнівами: «А якщо хлопець просто не дуже серйозний, не зрозумів?» Вирішив попросити в день зарплати вихідний і зібрати внески просто біля каси. Але боржники не потрапили до відомос-

ті і цього разу. І наступного теж. Ось тоді Микола Кравченко на засіданні комітету комсомолу зробив висновок:

— Треба виключати з комсомолу.

— Як, за несплату внесків? — зашуміли члени комітету. — Де ж таке бачено?

— Треба, — відповів Микола. — Якщо людина свідомо ухиляється від сплати внесків — статутного обов'язку кожного комсомольця, від неї нічого чекати комсомольського вогню. А що це свідомі вчинки — в тому я переконався.

— Але ж надто круто. Можливо, вони ще виправляться, —

ТУРБОТИ ПЕРВИННОЇ

НАЙВИЩА МИТЬ

не погоджувались члени комітету. І все ж докази секретаря переконали комітет. На наступних комсомольських зборах питання про виключення порушників норм комсомольського життя поставили на голосування. Шахтарі перезирались між собою: «Оце починає наш новий секретар!» Але рішення комітету схвалили.

Невдовзі Алла Груша, секретар міськкому комсомолу, приїхала на «Олександрійську». Микола Кравченко привітався, а потім сказав:

— Вибачте, Алло. Зараз принеситимуть внески, почекай трохи. І розчиняй двері.

Дійсно, за кілька хвилин до комітету почали заходити шахтарі, що тільки-но отримали платню.

— Приймай, секретарю, внески!

— За попередній місяць я не винен? Ні? — уточнював то один, то інший.

III.—

Власне, він розумів, що організувати регулярну сплату внесків — то ще не найголовніше його завдання, як секретаря. Набагато складніше — налагодити справжнє комсомольське життя на шахті. Тому на тих же зборах, які виключали з комсомолу злісних боржників, Микола сказав:

— Давайте організуємо виробничі комсомольські ланки. — Адже так ліпше вести змагання.

І збори, що вже повірили у свого секретаря, погодились. Машиніст вугільного електровозу Станіслав Чемерис встав і запропонував:

— Нехай п'ятій забій обслуговує комсомольська ланка відкатників.

І дійсно, хлопці працювали з вогником. Але одного разу, коли Кравченко ремонтував обладнання у шахті, до нього прибіг хлопець з ланки Чемериса, і сказав, що їхнього товариша перевели в іншу зміну.

— Це вже втретє — сердився Микола. Хіба так ланка працюватиме як слід?

Побіг до виходу. Двісті метрів сходів, які вели з шахти цього разу здались надзвичайно довгими.

Розчинив двері в кабінеті секретаря парторганізації і виклав йому все. І про організацію комсомольських ланок, і про «допомогу» адміністрації, про інші справи.

— Не гарячкуй, Миколо. Пішли до директора.

Вони тоді настояли, щоб склад комсомольських ланок був затверджений наказом по шахті. Відтоді хлопці отримали можливість працювати спокійно, постійним складом.

Микола Кравченко, повертаючись до шахти, зупинився біля стелу комсомольської організації. «Комсомольський прожектор», що став виходити досить регулярно, цього разу критикував небажальність у підготовці до зими. Біля стелу кілька комсомольців обговорювали повідомлення «Прожектора». Микола подумав: «Добре, коли робітники знають, що біля стелу завжди чекає їх якась несподіванка: чи то черговий номер «Прожектора», чи то оголошення про культурний захід, чи запрошення на концерт художньої самодіяльності шахти.

IV.—

Трирічний Сергійко, залізши до тата на коліна, запитав:

— Татку, татку, а машину мені купиш?

— Аякже, синку, куплю. Ось скоро в Кіровоград поїду і привезу.

— Велику-превелику?

— Велику-превелику, — погладив сина по голівці.

Незабаром з делегацією молодих олександрійців Микола Кравченко прибув на XVII обласну комсомольську конференцію. Делегати з повагою поглядали на високого, трохи рудуватого юнака з незвичайної форми значком «Відмінним змаганням Міністерства вугільної промисловості СРСР» на грудях. А він сидів у залі і трохи бентежився від цієї уваги. Раптом в списку кандидатур делегатів на XXI з'їзд комсомолу України з хвилюванням почув своє прізвище.

А в Києві під час роботи з'їзду палких суперечок в коротких перервах всім еством своїм відчув і зрозумів, що робить саме так, як треба. Що горіння на роботі, постійні переконання молодих, а часом і старших виробничників, вчорі над інститутськими підручниками (він — студент Дніпропетровського гірничого інституту), вихідні, проведені за комсомольською документацією, — все це варте і кінце необхідне, щоб прийшла оця чудова мить — розуміння своєї необхідності, важливості зробленого.

М. БІДЕНКО.

спектор «МК».

Шахта «Олександрійська».

НА УДАРНИХ БУДОВАХ П'ЯТИРІЧКИ

Цементний велетень набирає потужності

На одній з найважливіших новобудов дев'ятої п'ятирічки, передбачених Директивними ХІХ з'їзду КПРС, — Кам'янець-Подільському цементному заводі пушено четверту обертову піч.

Агрегат потужністю 600 тисяч тонн цементу на рік споруджений на чотирьох етапах раніше строку. Підприємство розташоване неподалік від багатющих пеклавих лапника. До кінця п'ятирічки шість його промислових комплексів зможуть щороку виробляти 3 мільйона 700 тисяч тонн високомарочної продукції. Цементний завод будувє вся країна.

Перша турбіна Усть-Іліму

На будівництві Усть-Ілімської ГЕС почато монтаж статора першої турбіни. Монтажник вирішав до кінця року встановити статори шести турбін, що дасть можливість пустити три агрегати ГЕС у 1974 році і поставити на потік монтаж решти електричних машин.

На зелені
жніва —
з ініціативою

З ПРИЦІЛОМ НА ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ

- ДІЄ МЕХАНІЗОВАНА ЛАНКА
- УКІС З ГЕКТАРА — 300 ЦЕНТНЕРІВ
- ПОЛЕ БУДЕ ЩЕДРИШИМ

ЩЕ ДВА дні тому на цьому полі стояла густа, мов ліс, кукурудза. Вивели силосозбиральні комбайни із загінки Григорій Шевченко та Дмитро Сарховський, еодії відвезли до силосної траншеї і вивантажили останні центнери пожнивного корму. «Зелені жніва» закінчилися.

Рік тому створили в бригаді комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи на силос. У ній п'ять механізаторів. І очолити її доручили мені. Вирішили ми тоді з хлопцями старанно слідкувати за часним виконанням усіх агрозаходів, добитися вагомих врожаїв.

В першу чергу подбали про землю, щоб мати добру віддачу. Адже ланка взяла зобов'язання — зібрати з кожного гектара по 250 центнерів зеленої маси на 110-гектарній площі. Вчасно восени зорали ниву, внесли необхідну кількість добрив. Водночас із зерном у рядки висівали перегнійсипець та гранульований суперфосфат. На посівній мені довелося працювати разом із Олександром Орловим і Валерієм Усатенком. Старанні хлопці. Такі не підведуть. Провели два доскодові боронування. Весна не була щедрою на вологу, тому поспішали якнайшвидше затримати її в ґрунті.

Пізніше, коли культура проросла, ми побачили результати своєї праці. Вони радували нас. Але належало зробити ще дуже багато, щоб досягнути наміченого. Сіяли пунктирною сіалкою, бо-

ялися, що площа буде забур'янена, адже і сборо- біток тоді буде одностороннім. Тож хлопці постаралися на славу, сборо- били посіви майстерно, навіть досвідчені механізатори заздрили їм: кукурудза пішла у ріст чистою, а перед ко- совицею сягала триметрової висоти. Значить, далося взнаки й те, що при культивуванні двічі підживили рослини.

Нерідко ми чули від тваринників, що кормів дають худобі багато, але віддача мала. Тож кін- шнього року намагалися не тільки закласти силосу більше, ніж намічено планом, а й щоб корми були поживніші. Всю площу підсіяли соєю і со- няшником, отже, силос більше міститиме перетравного протеїну, якого раніше у раціонах не вистачало. Вперше цього року посіяли кукурудзу сорту «буковинська-3», яка у суміші із «ВІР-42» дає рясні врожаї. І не помилилися. Перші серпневі укоси показали, що кожен гектар видає більше 260 центнерів зеленої маси. Підросла кукурудза, вагомішим став качан, а значить і урожайність зросла. Коли заклали силос у першу траншею і підрахували врожайність, то отримали результат, про який і не мріяли. Кожен гектар видав близько 300 центнерів зеленої маси. Це дозволить лише із нашої площі закласти худобі на зиму майже 35 тисяч центнерів пожнивного корму, що більше планових передбачень.

«Один урожай збирай, про інший дбай» — так говорить народна мудрість. Думаємо про наступний урожай і ми. На рік плануємо збирати уже трьохсотцентнерові урожаї. Для цього особливо увагу надаємо удобренню ділянки. На кожен гектар внесемо не менше ніж по 10 тонн місцевих добрив. Дбати- мемо про збереження во- логі.

Ми ясно усвідомлюємо, що врожайність поля залежить від старанності механізатора.

О. КУШНІР,
ланковий комсо-
мольсько-моло-
діжної ланки.

Колгосп «Маяк кому-
нізму» Новомиргород-
ського району.

Пісні славлять дружбу і братерство

Майже два тижні — з 15 по 27 серпня — над просторами сонячного Криму лунали мелодії народів багатонаціональної Радянської Вітчизни. З багатьох братніх республік на перший Всесоюзний фестиваль «Кримські зорі» приїхали відомі артисти і творчі колективи, щоб піснями прославити дружбу, оспівати героїчну працю народу, який вносить гідний вклад у виконання планів третього, вирішального року п'ятиріччя.

Величезний успіх супроводив фестиваль радянської пісні. У дні свята відбулося близько 350 концертів, масових театралізованих вистав, творчих зустрічей, на яких виступило понад тисячу артистів, побувало майже 300 тисяч глядачів.

(РАТАУ).

ЗНАЮМ Т Е С Ї:
КОМСО М О Л Д К А
ЛЮДИНА ЛУЧКЕ-
ВИЧ. ШІСТЬ РОКІВ
ТОМУ ПІСЛЯ ЗА-
КІНЧЕННЯ СЕРЕД-
НЬОЇ ШКОЛИ ВО-
НА ПРИПШЛА В
ЦЕХ МАПОЛІКІ
НА СВІТЛОВИД-
СЬКІЙ КЕРАМІЧ-
НИЙ ЗАВОД. СЬО-
ГОДНІ ДІВЧИНА В
ЧИСЛІ ПРАВО-
ФЛАНГОВИХ В СО-
ЦІАЛІСТИЧНОМУ
ЗМАГАННІ. ВИРОБ-
НИЧЕ ЗАВДАННЯ
ВИКОНУЄ НА 125—
135 ПРОЦЕНТІВ.
БЕРЕ АКТИВНУ
УЧАСТЬ В ГРОМАД-
СЬКІЙ РОБОТІ.
ЛЮДИНА — ЧЛЕН
ШТАБУ «КОМСО-
МОЛЬСЬКОГО ПРО-
ЖЕКТОРА».

Фото
А. БУДУЛАТЬЕВА.

НОВИЙ РІК — ВАГОМІ ЗАВДАННЯ

ІЗ СЕРПНЕВОЇ НАРАДИ ВЧИТЕЛІВ КІРОВОГРАДА

ПЕРЕД вереснем знову зібра- лись вчителі обласного центру на свою традиційну серпневу нараду. Зібрались, щоб обговорити питання дальшого поліпшення роботи загальноосвітньої школи, накреслити завдання на новий навчальний рік.

З доповіддю на нараді виступив другий секретар міського партії А. Д. Сухачов.

Він детально зупинився на тих успіхах, яких на сьогоднішній день домоглись школи Кіровогра- да. У доповіді підкреслювалось, що протягом ряду років успіш- ність в середньому, по місту, зрос- ла, кількість другорічників змен- шилась. Практично вже 14 шкіл (№№ 4, 5, 6, 8, 9, 11, 13 і інші.) працюють без другорічників.

Звичайно, все це — результат великої напруженої праці педаго- гів. Досить сказати, що 1073 вчи- теля домоглись повного засвоєння своїх предметів. А такі, як Д. Ф. Гавриленко, М. М. Замула, О. Л. Шварц, Н. Г. Агранькова, Г. В. Сошинська та інші заслужені вчи- телі республіки показують справж-

ні зразки творчого підходу до справи.

Так, значних успіхів домоглись школи Кіровограда. Але багато ще треба зробити. Одним з не- відкладних завдань є перехід на кабінетну систему.

Ініціатором цього методу виступила середня школа № 34. Її підтримали. І зараз чотирнадцять шкіл працюють за цією прогресивною системою.

В учителів тепер все під ру- ками: підручники, роздавальний матеріал, посібники, — підкресли- ла в своєму виступі вчителька середньої школи № 6 т. Шу- рапова. — Кабінети стали цент- ром методичної і позакласної ро- боти. Вони зміцнюють дисцип- ліну, поліпшують засвоєння ма- теріалу.

Обладнання шкільних кабінетів майже немислиме без допомоги шефських організацій. А якщо го- ворити конкретно — 75 кабінетів шкіл обласного центру створені саме таким шляхом.

На жаль, ще не всі підприємст- ва надають належну допомогу

школам. Зокрема багато критич- них зауважень, саме у цьому, бу- ло сказано на адресу заводу «Червона зірка».

Цікавою була співповідь го- лови Кіровоградського міськви- конкому Б. Г. Токового. Детально проаналізувавши роботу шкіл з минулого навчального року, про- мовець спинився на тих завдан- нях, які стоять перед освітянами зараз. Зокрема, він наголосив, що в школах ще мало знають учні із досягненнями рідних міст, із тими змінами, які сталися ос- таннім часом.

Не всі, мабуть, знають, сказав він, що Кіровоград незабаром бу- де повністю газифіковано. Зараз у місті на природному газі працює теплоелектроцентрально. А це дало змогу закрити 60 котелень. Благитне паливо підключено до житлових будинків. Десять тисяч квартир уже відчули його пере- ваги.

У цьому році в обласний центр прийде дніпровська вода, на що затрачено вже близько тридцяти мільйонів карбованців.

Думається, про ці цифри і фак- ти треба було б говорити на політінформаціях і на уроках. Все це поживило б розповідь вчите- ля, викликало б в учнів почуття гордості і любові до рідного краю.

Г. ГОНЧАРЕНКО.

Корпусу № 90 — комсомольський контроль. — ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

НОВОСІЛЛЯ З ПРОДОВЖЕННЯМ

ДНЯМИ на будівництві корпусу № 90 заводу «Червона зірка» сталася приємна подія — ввійшла до ладу перша лінія ідальні голо- вного корпусу. Затишний зал, за столами якого можуть одночасно обідати 65 робітників, уже пропах кухонними стравами, витіснивши дух свіжоструганого дерева і це- менту. Робітники не приховують свого задоволення: обід тепер займатиме значно менше часу і стра- ви, якими частують їх Евдокія Іва- нівна Колесник та Катерина Федо- рівна Колесан до вподоби всім.

Кілька днів тому рейдова брига-

да «Молодого комунара» піддала критиці хід робіт по підготовці ідальні. Зокрема вказувалось на невідале розташування кухонного устаткування. Довгий час кухня ідальні була позбавлена води, електричної енергії, не працювали підсобні приміщення, ліфт, виник- ла проблема з кадрами.

Ці зауваження було розгля- нуте на виробничій нараді керів- ників будівництва корпусу № 90.

— повідомив нас заступник на- чальника по капітальному будів- ництву заводу Я. М. Назаренко. — Частину недоліків було ліквідова- но бригадою ремонтно-монтажно- го комбінату «Укрголовторгтехні- ка», що дозволило вчасно пустити об'єкт в дію. Решту недоліків бу- де ліквідовано найближчими дня- ми.

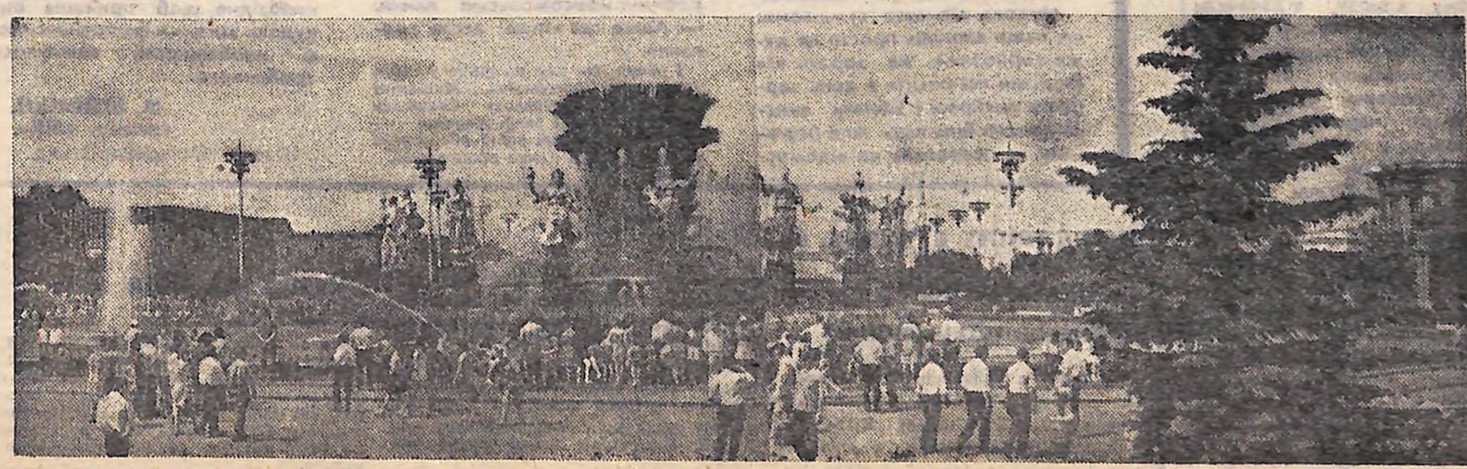
Що ж, сподіваємось, слово бу- дівельників буде твердим.

МОСКВА. ВИСТАВКА ДО-
СЯГНЕНЬ НАРОДНОГО ГОС-
ПОДАРСТВА СРСР.

НА ФОТО: БІЛА ФОНТАНІВ
«ДРУЖБА НАРОДІВ».

ФОТО А. ЗАПАРІ.

Світ вітає миролюбиву політику СРСР

ВИСТУПАЮЧИ на недавній прес-конференції у Москві, Генеральний секретар Комуністичної партії Ірландії Майкл О'Ріордан заявив, що «корінний перелом у міжнародних відносинах став можливим у результаті перетворення у життя Програми миру, прийнятої XXIV з'їздом КПРС, і величезному особистому вкладу, який вніс у її реалізацію Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв».

Майкл О'Ріордан підкреслив, що недавні візити Л. І. Брежнєва до США, ФРН і Франції матимуть велике значення для справи міжнародного миру і блага людства.

Прес-конференція відбулась після закінчення візиту в СРСР делегації Ірландської компартії у складі Генераль-

ного секретаря О'Ріордана, голови партії Ендрю Барра і члена Національного виконкому Бетті Сінклер.

Розрядка напруженості, потепління міжнародного клімату тепер, як відзна-

«ЦЕ—СИЛА І МУДРІСТЬ»

чили члени ірландської делегації, є наслідком миролюбних зусиль всіх братніх комуністичних партій, які діють у дусі рішень міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій у Москві влітку 1969 року.

У цьому контексті, підкреслили на прес-конференції представники Компартії Ірландії, «політика керівництва

Комуністичної партії Китаю, яка направлена на підтримку основних інтересів соціалізму, комуністичного і національно-визвольного руху, грає на руку міжнародному імперіалізму».

Наша партія, сказав Майкл О'Ріордан, вважає, що політика маоїстів, які

зброєю і європейської безпеки, його антирадянський політичний курс.

Саме сила і мудрість політики Радянського Союзу, підкреслила Бетті Сінклер, сприяє популяризації ідей комунізму. Дякуючи їй, люди в різних країнах впевнюються в тому, що комуністи діють в інтересах всього людства.

Говорячи про становище у Північній Ірландії, делегати КПІ наочно показали, що це ніяк не релігійний, а соціальний конфлікт. Його коріння лежать у політиці британського імперіалізму «розподіляй і володай», метою якої є посилення експлуатації трудящих Північної Ірландії, зміцнення позицій британських монополій. Єдиний шлях до урегулювання становища в Північній Ірландії, вважають ірландські комуністи, — надання її населенню дійсних демократичних громадянських прав.

(АПН).

НЕОФАШИЗМ В УЛЬТРАЛІВІЙ УПАКОВЦІ

ЗВОРИЩЕ відбувалось у пивному залі «Нойе пельт», в Нойкельні, робітничому районі Західного Берліна. На прилеглих лавках, поблизу пивної, «активісти» тикали кожному перехожому брудно-сірі маоїстські листівки, направлені проти «радянського соціал-імперіалізму» і його «буржуазної агентури в НДР».

У залі над сценою, де позідає президент, хтось прикріплює китайські і албанські прапори. Вдодовж стін пивної провисають транспаранти з воєвоиничними зображеннями.

На трибуні оратори змінюють один одного. Всі виступають анонімно — в цілях «конспірації». Один нападає на зовнішню політику СРСР. Інший — на економічні досягнення соціалізму, третій злісно «виріває» Всесвітній фестиваль молоді і студентів, який з успіхом недавно пройшов у Берліні.

Віпра бруду і наклепів були пилити у цей вечір. Фальшиві «аргументи» і «факти» були взяті з ідеологічних патронатів ідеологічних пропагандистів. Не вкладались у голову, що це був «мітинг солідарності із народами, що борються за національну незалежність», а не нашістське зборище. «Мітинг» був алашований «ліваши», які шахрайськи присвоїли собі ім'я Комуністичної партії Німеччини.

Ми не раз чули подібні антирадянські тиради на сходах неонацистів, читали їх у коринцевих виданнях. Подібність неонацистських і маоїстських листів вражає. Таке враження, що їх авторами виступає одна і та ж група осіб. Правомірно запитати: а може це так і є? Чи не являється нинішній «лівацький» маоїзм всього лиш різновидом неонацизму, прикритого псевдореволюційною фразеологією?

У розмовах з представниками маоїстів, що іменують себе «возрожденною КПН», виявляється, що більшість із них не має ніякого поняття про марксизм. Вожаків з псевдо-КПН не бентежить та обставина, що у них немає програми. Головне, на що вони покладаються, — це лозунги. І чим гучніше і демагогічніше, тим краще.

Спроби маоїстів пробратись у середовище робочого класу провалились. Не вдалось їм розколоти і профспілки — одну з найдієвіших організацій робітничого класу в ФРН. На кого ж вони спрямовані?

Нинішні «ультраліві» представляють собою дрібнобуржуазну націоналістичну течію, що повністю стала на позиції неонацистської ідеології. Їх лозунги, що «виривають» імперіалізм, — проста демагогія. В історії таке вже було. Достатньо згадати соціально-демагогічний «арійський соціалізм» і публічно виступали проти «імперіалістичних плутотворів» і «радянської загрози»...

Достатньо значення публікації у теоретичному журналі «Ідеологія і стратегія», який називає себе праворадикальним. Це видання, аналізуючи основні політичні напрямики в молодіжному русі, прийшло до висновку про те, що «світогляд маоїстської КПН» багато в чому співпадає з ідеологією нового націоналізму.

Неонаціоналісти, реваншисти і сектанти із «псевдо-КПН» злісно виступають проти розрядки напруженості в Європі, зовнішні наклади на миролюбиву політику братської співдружності соціалістичних країн. У неофашизми багато масок. І одна з них — маоїзм.

Л. БУРНАШЕВ,
вл. кор. АПН.
Б. ПАХОМОВ,
вл. кор. ТАРС.

Західний Берлін.

- Стаття
- Інформація
- Коментар

Жертвами економічної відсталості Латинської Америки в першу чергу стають діти. Агентство Пренса Латіна приводить дані про смертність серед дітей в економічно відсталих районах Аргентини.

НЕЩАСНІ ІЗ КАТАМАРКИ

У ПРОВІНЦІІ Катамарка щорічно народжується близько 1200 дітей. Половина їх помирає, не доживши до року. Це — рекордна цифра для Аргентини, у якій, за статистичними даними, з кожної тисячі новонароджених вмирає більше 60.

Катамарка — маленький шматок землі на північному сході країни, затиснутий між горами і пустелями, який нещадно випалює літнє сонце. Близько 170 тисяч сьогодишніх мешканців цієї невеликої провінції страждають від всьляких нещастів, породжуваних економічною відсталістю, — злиднів, голоду, хвороб.

Діти у Катамарці помирають переважно влітку. Їх вбиває погане харчування, непридатне для пиття вода, антисанітарні умови жител, відсутність медичного обслуговування. Минулого літа, коли у провінції спалахнула епідемія кишкововишлункових захворювань, ніхто спочатку навіть не міг припустити, що протягом кількох тижнів загине 54 дитини у віці до року. Всі вони — з бідних сімей, всі жили у жалких халупах, розкиданих навколо невеликого містечка Сан-Фернандо. Їх батьки випасали овець та кіз на смітниках, «нашигованих» пацюками.

За вісім кварталів від центру міста, що носить, як і сама провінція, назву Катамарка, стоїть будинок. Його почали будувати близько століття тому, можливо, із добрими намірами — під школу. Та будь-які плани розлітаються в порох на цій безплідній землі. Стіни споруди піднялись лише до половини, у неї немає даху, і все-таки вона служить притулком для п'ятинадцяти сімей. Поблизу від цього місця у кварталі Аполо живуть ще 50 сімей, які лише недавно перебрались із печер, виритих у берегах пересохлої річки. У цьому кварталі найвища дитяча смертність.

Існує пряма залежність між рівнем захворювань і соціально-економічними умовами життя населення, — вважає спеціаліст в області шлунково-кишкових захворювань Норма Коломбі.

Владі відомі випадки таких епідемій. В 1969 році тут захворіло дизентерією 3300 чоловік, в 1970 — уже більше чотирьох тисяч.

«Абсолютно неможливо пояснити той факт, — стверджує лікар Хуан-Насіо, — що до цього часу не було вжито ніяких необхідних заходів для ліквідації захворювань».

(«Пренса-Латіна — АПН»).

ЦЕ БУЛО НА Х ВСЕСВІТНЬОМУ ФЕСТИВАЛІ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ В БЕРЛІНІ. ІТАЛІЙСЬКІ РОБІТНИКІ ВІТАЮТЬ РАДЯНСЬКИХ ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ.

Фото з журналу «ФРАНС ВЕЛЬТ».

ВІДРЕЧЕННЯ ВІД ІДЕАЛІВ КОМУНІЗМУ

ПРО СУТЬ МАОІСТСЬКОГО КУРСУ

ДЛЯ тисяч і тисяч дієсних китайських комуністів, серед яких були видатні діячі КПК Лі Да-чжао, Пан Бай, Цюй Цю-бо, Фань Чжи-мін, комунізм був ідеалом життя і боротьби, ніщо, навіть загроза смерті, не могло їх змусити відвертись від комуністичних ідеалів.

Коли в 1935 році керівник селянського руху в Цзянсі, член ЦК КПК і командир 10-го корпусу Китайської Червоної армії Фань Чжи-мін був схоплений гоміндайськими, йому запропонували порвати з КПК і зайняти високий пост у гоміндаї. Фань Чжи-мін заявив, що глибоко вірний у перемогі комунізму у Китаї і у всьому світі і готовий швидше померти, ніж зрадити справу комунізму. У «Саваї перед страпою», яке аумли виставили його товариші, Фань Чжи-мін писав: «Ми — комуністи, і вмираємо за справу революції без усяких сумнівів і тим більше без тіні страху. Ми твердо впевнені, що під керівництвом керівництвом Комуністичного Інтернаціоналу і Центрального Комітету КПК революція у Китаї і у всьому світі і в недалекому майбутньому обов'язково закінчиться перемогою комунізму. Радянський лад прийде на зміну гоміндайському режиму і вразить Китай від остаточного краху».

Для Мао, як видно з його розмов із Форманом, комунізм і комуністична партія були лише яриками. Не випадково ще в 1944 році Мао ратував за перейменування КПК, вказуючи на те, що виключення із назви слова «комуністична» зробить хороше враження на американців і забезпечить їм допомогу у боротьбі із Чан Кай-ші.

Розкриваючи душу перед Форманом, Мао пав час говорити «ми» і «нас», маючи на увазі своє найближче оточення. Серед керівників КПК, які «ще киос вірності», за словами Формана в комуністичне майбутнє Китаю, був, наприклад Чжоу Ень-лай, з яким Форман мав також конфіденціальну розмову. Чжоу заявив Форману, що, хоча кінцева мета КПК — Комунізм, побудова соціалізму і комунізму в Китаї — «справа — дуже далекого майбутнього». Як і Мао, Чжоу Ень-лай підкреслював, що «розвиток Китаю не піде по такому шляху, по якому йде Радянська Росія».

Через рік після зустрічі із Форманом Мао-Дзе-дун, виступаючи на VII з'їзді КПК, говорив делегатам зовсім протилежне тому, що чув від нього Форман: «Ми, комуністи, ніколи не приховуємо своєї політичної платформи. Наша програма майбутнього, або програма максимум, має на меті привести Китай до соціалізму і комунізму. Це досить визначено і не підлягає ніяким сумнівам».

Багато фактів історії КНР після 1949 року, особливо події «культурної революції», з усією очевидністю показують, що компартія не тільки зрадила і Китай. Мао розглядав як переполю в здійсненні своїх гегемоністських, авантюристичних планів, які не мають нічого спільного із марксизмом та ленінізмом. Не випадково, під час «культурної революції» Мао Цзе-дун направив головний удар проти Комуністичної партії Китаю. Невже ж можна безкінечно репресувати «чистки», Мао не вдалося випалити із селідомості багатомільйонної маси китайських трудящих ідей соціалізму

А. ВОЛОХОВА,
кандидат історичних наук,
(АПН).

Віктор ГАНОЦЬКИЙ

З НОВИХ ПОЕЗІЙ

ТРИМАЮ КОЛОС...

Тримаю колос на долоні.
Він пахне сонцем і дощем
І ще —
Трудом, важким — солодким.
Зерном вже повніються обійсті;
І тиша, тиша вкруг села,
І витирають піт з чола
І комбайнери, і міністри.
А в мене на долоні — стиглий колос.
Та чи замало це хіба?
Бо ж він у сяєві герба
Вінчає коло!
Йому цінні нема здавна.
І хоч один він, та проте
В майбутнє голос свій прорече,
Тому й вага його —
Державна.

ВІДВЕРТІСТЬ

Пізнай себе.
У радості і горі,
У товаристві
І на самоті.
Бо ми ж, звичайно,
Не святі —
На совісті терезах
Зваж всі хворі.
Свій суд і праведний,
І невблаганний,
Не визнає
Пустого каяття,
Бо за життям
Все твоє життя
Нараз, немовби свідок,
Чесно встане.
Нам життя і жінг,
(Далеко ще до смерті!)
І справ іще —
Великих і малих!
Пізнай себе,
Та зайве не хвали,
Понад усе цінуй в собі
Відвертість.
Пізнай себе..

ЛІРИЧНЕ

Ти — берег мій,
Мое спасіння,
Яке шукає
Серед хвиль
Мій розпач.
Схожий чимсь на біль,
Як вітер в скроні
Стукають осінні.
Дай сили,
Дай снаги напиться.
Зірні мене,
І озари мене —
І все болоче
Обмине,
Лише нічого
Не розпугуй.
Я допаву
І обцілюю
Спасіння берег
І тоді
Ще раз по справжньому
Відчую,
Що всім завдячую
Тобі.

ФУТБОЛ

І РАДОЩІ, І ПРИКРОЩІ

У черговому турі першості СРСР з футболу серед команд першої ліги класу «А» одеський «Чорноморець» прийняв карагандинську команду «Шахтар». Моряки провели матч наполегливо, в швидкому темпі і добилися переконливої перемоги — 5:2. Анатолій Шенель у цій зустрічі забив два м'ячі, і тепер на його рахунок 17 голів. Кишинівська «Ністру» у себе на полі легко перемогла кемеровський «Кузбас» — 4:0. Бакінський «Нефтьчі» несподівано програв у рідних стінах «Спартак» з Орджонікідзе — 1:2. Тепер у молдавських футболістів 38 очок, у одеситів — 34, але вони мають одну гру в запасі.

Порайдував харківський «Металіст», який в упертій боротьбі переміг команду «Крила Рад» (Куйбишев) — 2:1. Запорізький «Металург» програв у Душанбе місцевому «Паміру» — 1:2. Івано-Франківський «Спартак» завдяки відомої поразки від пермської «Зірки» — 0:3. Інші зустрічі туру закінчилися так: «Текстильник» (Івано-Франківськ) — «Шинник» (Ярославль) — 0:1. «Будівельник» (Алхабад) — «Спартак» (Пальчик) — 6:2. «Алга» (Фрунзе) — «Торпедо» (Кутаїс) — 1:0.

(РАТАУ).

ОЛЕКСАНДРІЯ. НОВІЙ БУДІНОК ЗВ'ЯЗКУ НА ПРОСПЕКТІ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЧИТАЛА повість і оповідання прозової збірки «Горлиця з яблуневого саду» нашого земляка письменника Олександра Моторного і відчула значимість цієї книги, написаної про наших сучасників. Автор знає життя колгоспного села не з чужого голосу, а як активний його учасник. Він закоханий у рідний край. Ніщо не проходить повз увагу вдумливого, спостережливого оповідача — від подій великого соціального звучання до «свіжого сліду на вологій землі».

Книга починається повістю, заголовком якої названо всю збірку. В ній — розповідь про наступність поколінь. Представники старшого — секретар колгоспної партійної організації Іван Хлопенко і колгоспний бригадир Василь Мельник. Вони по-батьківськи піклуються про юну зміну. У повісті виведено образ партійного організатора. До нього тягнуться колгоспники і за порадою і за допомогою. Головний герой у повісті — Грицько і Валя.

...Жив у селі нероба Грицько. Ніхто з ним не міг справитись. Скаржилась мати у сільраду. Просила вчителів, щоб допомогли, та Гриця вже не спинити... Хтосьна, чим би все закінчилось якби не бригадир колгоспу Василь Мельник. Він запросив Грицька до бригади, запропонував одягти комбінезон і стати до роботи.

— А хто ви мені такий? — це було сказано з одвертим викликом, навіть із погрозою.

— Я друг твого батька, — владно відповів Василь Степанович. — Ми з ним старі межі розорювали, і совість мся не дозволила, щоб ти залишився відірваним від гілья...

Батька Грицько не пам'ятав, але знав, що за допомогою партизанам німці страчили його в кручі над річкою... Згадав про батька торкнулась найпотаємнішої струни серця хлопця. Гриць усвідомив дещо, став шукати в собі сил виправитись. Він міцно прижився у бригаді.

О. Моторний підкреслює появу нових почуттів у хлопця. Полонить читача образ Валі, яку юнак згодом у думці назвав своєю горлицею.

У її образі письменник зобразив юнку нашого часу, наділивши її такими рисами, як широта вдачі, самостійність та ініціативність, великодушність, правдивість, усвідомлення власної гідності, послідовність і наполегливість у досягненні мети. Валентина прагне будь-що стати трактористкою. За її висловом — займатись справжньою роботою. Ще в школі вчилася водити трактор, у колгоспній бригаді почала причіплювачем, і, нарешті, — школа механізаторів. Поступово розкривається її духовне багатство і моральна чистота. Сила твору в тому, що він правдиво відображає життя своїх героїв. Юнак і дівчина не зразу усвідомлюють свої нові почуття, а читач

надає значення тому, що Гриць став поспішати на допомогу Валі, що, уздрівши її у святковому вбранні, він наче вперше помітив, яка вона гарна. Коли юнак дізнався про дівочу схильність до нього, душа його завирувала, хотілося зробити щось виняткове, особливе. Грицько став м'яко і тепло розмовляти. Дещо змінилось також у житті дівчини. Ще тільки рожевіє схід сонця, а Валя вже вдихає п'янку свіжість, у полі, зустрічаючи новий день... І коли Грицько приїхав до неї, до своєї горлиці, у школу механізаторів, у дівчини знезаچار бентежно забилося серце... На цьому автор обриває оповідь, залишивши місце для домислу читачеві.

ВІДГУКИ, ДУМКИ, РЕЦЕНЗІЇ

СУЧАСНИК — ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ

Повість «Горлиця з яблуневого саду» та оповідання О. Моторного

Досить актуальна, досить сюжетна тематика оповідань збірки. Колишній офіцер розшукує сім'ю, яка його переховувала від фашистів і виходила від смерті («Хутір Вишневий»); стара жінка Хотина виграла піаніно і подарувала його дитячому садкові, відмовившись від суми грошей, якої ще на віку не мала («Хотинина музика»); звальюють вину про крадіжку колгоспного добра на чесну людину, і прокурор допомагає правді перемогти («Знахідка Івана Шраменка»).

Майстерність О. Моторного розкривається і тим, що він у коротких епізодах із життя дівочих осіб показує суттєві, типові риси сучасного життя, особливо виявляючи любов до трударів. У нього тонке відчуття психології своїх героїв. Їх колоритні характери осмислені і узагальнені. Образна, жива народна мова — характерна особливість збірки. Живо постає перед очима прочитане, читач ніби разом із дівчиною «прислухається до лагідних кроків свого дня», або відчуває, «як хлопець припав до струмка і розгарило пив осяйну кришталеву щедроту ковток за ковтоком».

За своїм змістом і художніми якостями «Горлиця з яблуневого саду» — ще один свіжий, цікавий твір про нашого сучасника.

Т. МІЛЛЕР,

ректор Кіровоградського національного університету педагогічних знань.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
ЧЕТВЕР, 30 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Для дітей. «Як малюють казку». (М.). 10.15 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 12 серія. (М.). 11.30 — «Людина і її справа». (М.). 12.00 — «Майстри мистецтв в концертній студії». Народний артист СРСР В. Норейка. (М.). 12.50 — «Люблинський досвід — країні». (М.). 16.20 — Кольорове телебачення. Літературний концерт, присвячений Л. Українці. (К.). 16.50 — «Критерій пошуку — ефективність». (Харків). 17.20 — Мультифільми для дітей. (К.). 17.30 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. «Сільські обрії». (Дніпропетровськ). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — «Людина і закон». (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Для школярів. Зустріч юнаків і телестудії «Орляк» з Героєм Соціалістичної Праці т. Мальцевим. (М.). 19.35 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Облігання до вітру». (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Виступ художньої агітбригади «Пауг» Дзержинського районного Будинку культури Житомирської області. (К.). 22.00 — Художній фільм «Карантин». (К.). 23.20 — Інформаційний огляд «На лапах республіки». (К.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — «Російська мова». (М.). 16.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «В дільничному магазині». (М.). 17.15 — Концерт. (М.). 17.30 — «Екран технічного прогресу». (М.). 18.00 — Музичний фільм. (К.). 18.30 — Реклама, оголошення. (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Тележурнал «Старт». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — «Розповіді про театр». (М.). 22.45 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з академічного веслування. (Чолошки). (М.). 23.15 — Новини. (М.).

П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Кольорове телебачення. «В Московському зоопарку». (М.). 10.15 — Кольорове телебачення. «Ось і літо минуло». Телевізійний художній фільм. (М.). 11.20 — Кольорове телебачення. Концерт. (Передача із ЧССР). (М.). 12.15 — «Шахова школа». «Клас шахматистів-розрядників». (М.). 12.45 — «Договір тисяч — у дізі». (М.). 15.45 — Програма документальних фільмів. 16.15 — «Розповіді про професії». 16.45 — Для дітей. Мультифільм. (К.). 16.55 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (К.). Діпиро — Донбас. (Харків). 17.30 — Для школярів. «Степова бригантина». (Дніпропетровськ). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — «Подвиг». (М.). 18.40 — «Запам'ятай пісню». (М.). 19.00 — До початку нового навчального року. Виступ міністра освіти СРСР М. П. Прокоф'єва. (М.). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА «Динамо». (М.). В перерві «Кіровоградщина живе». Інформаційний випуск. (Кіровоград). 21.15 — Інформаційна програма «Час». (М.). 21.45 — «Вечірня розмова». «До початку нового навчального року». (Кіровоград). 22.50 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з академічного веслування. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К.). 11.20 — «Ніхто не хотів умирати». Художній фільм. (К.). 13.00 — Документальний фільм. «Хвиля на, що хвиляла». (Харків). 16.45 — Для школярів. «Здрастуй, школо». (К.). 17.15 — Концерт. (М.). 18.00 — Телефільм для школярів. (К.). 18.30 — Реклама, оголошення. (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ із включенням Кіровограда). 19.30 — «Ви нам писали». (К.). 20.30 — Музичний антракт. (К.). 20.40 — До початку нового навчального року. Виступ заступника Голови Ради Міністрів УРСР П. Т. Тронька. (К.). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.15 — Програма «Час». (М.). 21.45 — Художній фільм «Піла». (К.). 23.05 — Інформаційний огляд «На лапах республіки». (К.). 23.10 — Вечірні новини. (К.).

ПОГОДА

Сьогодні на території області та міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, без опадів, вітер, південно-східний (5—9 метрів в секунду). Температура повітря 20—24, по місті 22—24 градуси тепла.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 50. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів та масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДІЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.